

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

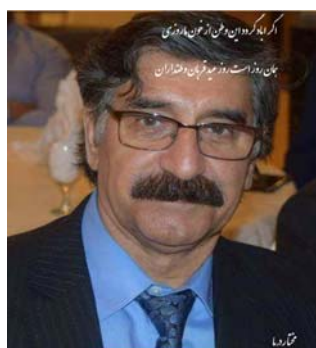
afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

انجنیر سید مختار دریا

۰۱ جولای ۲۰۲۰

سید مختار دریا

اصدار اوامر لاشعورانه جهت مسدود کردن مرکز آموزشی اطفال خیابانی

لحظاتی پیش خبر ناگواری که محتوای آن مسدود شدن مرکز حمایت اطفال خیابانی تحت سرپرستی "انجمن کوفه" که به ریاست محترم "عبدالرحمان نجفی" و همکاران صادق و وطندوست شان که سالهاست این مرکز با تلاش و زحمات زانداالوصفی در راستای کمک رسانی و ایجاد محیط سالم تعلیمی تا حد امکان جهت آموزش اطفال خیابانی دست به فعالیت زده و دست آورد های قابل قدری در این مدت خدمت هم میهنان ارائه کرده است نظرم را جلب نموده و مرا متوجه عمق فاجعه ای که در شرف رخ دادن است گرداند و روی این ملحوظ خواستم چند سطری به عنوان گوشزد برای آنانی که ریشه های انساندوستی می رود تا در وجود و احساس شان خشک شود ، بنویسم تا در این راستا به حکم مسؤولیت انسانی و رسالت آن ادای دینی در مقابل تاریخ و اولاد وطن کرده باشم .

اینجا ما اوج جفا را بحق کودکان میهن میبینیم. من استدلال محترم "نجفی" را که از کودکی می شناسمش تأیید می کنم. مؤسسه "سره میاشت" و مسؤلین آن اگر قدرت انساندوستی را تا این حد دارند لطفاً به جاده های کابل نظری افکنده و عمق فاجعه را آنجا بچشم سر ببینند. کودکانی که کنار جاده به شستن موتر و یا پالش دادن بوت به جای رفتن به مدرسه مشغول اند برای آنها چی کرده اند؟

این عمل نابخردانه مسؤلین اداره سره میاشت رابه دیده انزجار نگریسته و آرزومندم با دانش عقلانی نگاهی به عملکرد این مؤسسه که سالهاست به مردمش و به کودکان خیابانی کمک کرده است و این عمل انسانی از دید تاریخ دور نیست و نخواهد بود، افکنده و آنوقت قضاوت تان را معیار عدالت نگری تان قرار داده و نتیجه را خود تان در خلوت با وجدان تان مورد بررسی قرار دهید.

شما آنانی که از طریق ارتباطات تباری و زبانی و واسطه های محافل عشرت و پیشکشی آنچه ذکر آن در این جا شرم آور است به این مقام رسیده اید به یاد آورید زمانی که حضرات تان خارج از وطن وزیر پوشش کمکهای بیگانگان ذلیلانه زندگی می کردید این مؤسسه بود که با اندک کمک شخصی و کارهای رضا کارانه با همکاران صادق و وطندوستش فعالیت این مؤسسه را به راه انداختند و با تلاش خستگی ناپذیر شان توانستند کودکان خیابانی وطن را تا حد امکان کمک کرده از نعمت سواد و آموزش و تعلیم تا حد امکان بهره مند سازند. شما با این عمل جنایتکارانه تان می خواهید این کودکان محروم از حقوق انسانی، که سواد آموختن است بی بهره مانده و در عفوان جوانی زیر فشار های گوناگون و تأثیرات عدم سواد در آتش کوره های آدم سوزی داعشیان و وهابیان و سلفیان چون هیزمهای انتحاری به خاطر هدف نابودی هویت افغانی با شست و شوی مغزی نابودگردیده و وطن را به خراب آباد و ظلمت تاریخ افکنده و در اثر فشار هیولای فقر و تنگدستی در جاده اضمحلال شخصیت انسانی قدم گذاشته و در عشرتکده هائی که توسط اعضای معلوم الحال پارلمان تان رهبری می شود تنفروشی کنند؟

آیا این است درسی که از مدارس "آی اس آی" و "ام ای سکس" و "سی آی ا" به شما داده شده؟ بهتر است به خاطر انسانیت کمی وجدان تان را بیدار ساخته و اقدام انسانمنشانه ای کنید. اما می دانم شما پیرو هیچ دین و مذهبی نیستید و دین و مذهب تان فقط و فقط مال اندوختن و چپاول و غدر در حق مردم شکنجه دیده افغانستان می باشد. بیائید به خود آئید و به صدای وجدان خواب آلوده تان جواب داده و اقدامی انسانی نموده دست ازین فاجعه انگیزی بردارید.

بگذارید کودکان خیابانی که نهالهای مثمر آینده این میهن خواهند شد با آموختن سواد بتوانند سیاه و سفید را از هم تمیز دهند و آینده سالمی داشته باشند. دیگر بس است افگندن جوانان ما در منجلاب عدم دانش و آموزش و پناه بردن به اعتیاد که زاده فقر اجباری ست.

هیولای فقر در این سرزمین بیداد می کند هر روز مردان نان آور خانواده وقتی از خانه بیرون به خاطر کسب روزی و رزق برای فرزندانیشان می روند اطمینان ندارند که به خانه دوباره بر می گردند یا نه؟! دسائس، زهر تفرقه های زبانی و دینی و نژادی فضای وطن را مسموم کرده است و فرار جوانان ما از وطن زیر فشار فقر و جان دادن آنها در آبهای یونان و زجر و تعدیب آنها در ممالک دیگر و سوختاندن و کشتن و غرق کردن آنها در آنها توسط قوای امنیتی همسایه و هزاران مثالی که ذکر آنها موجب طویل شدن این مقال می گردد آیا به نظر تان نمی آید؟ و یا چشمان تان را رنگ ریال و دینار و دالر و کلدار کور کرده است؟

در اخیر یکبار دیگر از دفاع دلیرانه و معقول و مستدل محترم عبدالرحمان نجفی پشتیبانی کرده و امیدوارم دولتمردان ما این صدا را به گوش هوش بشنوند تا این اطفال خیابانی چون لاشه های متحرک در زیر پلهای دریای کابل و کوچه پسکوچه های شهر قربانی مرض اعتیاد ناشی از فقر و نابسامانی جامعه نگردیده و موجب برپادی این وطن نگردند. باعرض حرمت

من خیابان زاده و مرگم خیابانی بود قسمتم در این جهان فق و پریشانی بود

مختار دریا ۲۸ ماه جون ۲۰۲۰ کانادا